THE SHEPHERD OF ISRAEL

JUNE, 1934 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department VOL. XVI. No.10

ABIDING MANY DAYS

PART II

Without a King and Without a Prince

By Chas. L. Feinberg

It was not very long after Israel had settled in the land of Palestine that they began to serve the gods of their heathen neighbors, whereupon God delivered them again and again into the hands of their enemies. Then Israel, thinking that deliverance could come permanently through a king rather than through turning to God once for all, asked of Samuel: "Now make us a king to judge us like all the nations." I Sam. 8:5). Did God look with favor upon Israel's request for a king? He evidently did not, for He declared to Samuel, who was greatly displeased with the request: "Hearken unto the voice of the people in all that they say unto thee: for they have not rejected thee, but **they have rejected me,** that I should not reign over them. According to all the works which they have done since the day that I brought them up out of Egypt even unto this day, wherewith they have forsaken me, and served other gods, so do they also unto thee. Now therefore hearken unto their voice: howbeit yet **protest solemnly** unto them, and show them the manner of the King that shall reign over them." I Samuel 8:7-9.

ISRAEL GETS A KING

So Israel was granted her request. But instead of the reign of her king turning her to God, he himself was found disobedient to the commandment of God. The history of Israel's kings (with few exceptions) from this time on is one continuous story of how Israel was lead astray into idolatory by the practice, sanction, or example of her kings. The worst example, of course, was that of the first king of the northern kingdom after the division of Solomon's kingdom; namely, Jeroboam the son of Nebat. Of him it is said fully twenty-three times in the Scriptures that he not only sinned, but caused Israel to sin by introducing idolatry on a national scale when made two calves of gold and set them up in Bethal and Dan. How truly Isaiah spoke when he brought the accusations: "For the leaders of this people cause them to err." (Isa. 9:16). Similar witness is given by Jeremiah and the other prophets, but perhaps none speaks with greater condemnation than does Hosea. He testifies: "They have set up kings, but not by me: they have made princes, and I knew it not." "O Israel, thou hast destroyed thyself; but in me is thine help. I will be thy king: where is any other that may save thee in all thy cities? and thy judges of whom thou saidst, Give me a king and princes? I gave thee a king in mine anger, and took him away in my wrath." (Hosea 8:4;13:9, 10, 11).

REJECTING KING DAVID

But when we say that Israel rejected God's direct reign over them for human kings who provoked Him to anger by leading the nation again and again into gross idolatry, we have only given half of the reason for Hosea's prediction that Israel would abide many days "without a king and without a prince." The other half lies in the fact that Israel rejected the only king whom God desired to rule over them permanetly. God had promised David (a king after His own heart and one whom He had chosen Himself) that he should never lack a descendant to sit upon his throne. This promise was confirmed with an oath as the psalmist Ethan the Ezrahite relates in the eighty-ninth psalm. The truth of God_'s coming king is next carried forth by Isaiah who foretells that "Of he increase of his government and peace there shall be no end, upon the **throne of David,** and upon his kingdom, to order it, and to establish it with judgement and with justice from henceforth even for ever." (Isa.9:7). Jeremiah continues in a similar tone: "Behold, the days come, saith the Lord, that **I will raise unto David** a righteous Branch, and a King shall reign and prosper, and shall execute judgment and justice in the earth." (Jer. 23:5). And so we have the expectation of the coming King throughout the Old Testament.

Was this prospect ever realized? Yes, before the birth of Jesus Christ an angel of the Lord told the virgin Mary that she should "call his name Jesus. He shall be great, and shall be called the Son of the Highest; and the Lord God shall give unto him **the throne of his father David**: And He shall reign over the house of Jacob forever; and of his kingdom there shall be no end." Luke 1:31 - 33.

CHRIST THE TRUE KING

Christ was born King of the Jews, presented Himself to them as their King, and was rejected of them as such. When the Roman emperor Pilate asked them: "Shall I crucify your King? The chief priest answered; **We have no king but Caesar."** (Jn. 19:15). Rather than accept their long-awaited King and Messiah the chief priests chose rather to claim a heathen emperor as their king. What depth of degradation! Little wonder it is, then, that Israel abides now many days "without a king and without a prince", for the rejected King of the Jews was also the "Prince of Peace" spoken of by Isaiah. Israel's lack of a king and prince means more than a change in governmental policy; it is indictive of her relation to God and His King whom He promised and sent.

Dear Jewish reader, what does this all mean to you? Have you longed for an earthly monarch for our people? Or have you sighed for the Messiah King? Then crown Jesus the Christ as the King of your life by first accepting His death for your sins, and afterwards surrendering your life to Him; you will know not only present peace and joy, but in a futur day you will reign with Him when He sits on the throne of His father David, as all the prophets have witnessed.

(TO BE CONTINUED)

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Every Friday ---------- 8 P. M.

Every Monday -------- 8 P. M.

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

"Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14

Search the Scriptures; for in them ye think ye have eternal life: and they are they which testify of me. And ye will not come to me, that ye might have life. I receive not honour from men. But I know you, that ye have not the love of God in you. I am come in my Father's name, and ye receive me not: if another shall come in his own name, him ye will receive. How can ye believe, which receive honour one of another, and seek not the honour that cometh from God only? Do not think that I will accuse you to the Father: there is one that accuseth you, even Moses, in whom ye trust. For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me. But if ye believe not his writings, how shall ye believe my words? John 5:39 - 47.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

WHY NOT PROSELYTE?

Even a great scholar can make mistakes. Even a horse which has four legs sometimes stumbles. Perhaps the stumbling is a result of having four legs, and sometimes the human brain can be overcumbered with too many branches of learning, so that the limbs of the tree of knowledge get in each others' way as they reach out on the upward climb.

This is by way of comment on a question which appeared some months ago in the Question Column of the American Hebrew, conducted by that eminent scholar, Dr. Joshua Bloch, who is chief of the Jewish Division of the great New York Public Library.

The question was as follows:

> Why does the Chosen People willingly continue to remain in a position of inferiority in the world? If we are the Chosen People and have a mission to fulfill why not act as missionaries? By this I mean that the Jews should endeavor in some manner to bring the spiritual message of Judaism to the hearts and mind of the non-Jews.

Dr. Bloch's answer gave us a surprise, as we are sure it will give to every Jew who is at all familiar with true Judaism and with the nature of God's dealings with us throughout these more than four thousand years. Here it is:-

> Judaism as the religion of the Jewish people is characteristically disinclined to direct efforts of proselytizing. It believes that every Jew should be imbued with Jewish consciousness and constantly endeavor to acquire knowledge of the history, ideas and achievements of his people. Jewish education within a Jewry in a non-Jewish environment is more important than proselytizing. Let the Jews first endeavor to perfect themselves in their own Jewish life before attempting to teach others. Then will they serve as an example of right living worthy to be followed by others. Judaism has always maintained that the righteous of all nations share the blessings of God. Words and acts of kindness and charity to others are among the missionary functions practiced in Jewry.

Our hearts were saddened when we read these words from the pen of so great a Jewish scholar. Does God mean nothing to our Jews any longer? Does His revealed Word, the Holy Book of Scriptures, mean nothing to us? Does the fact that He brought us up out of Egypt, out of the land of bondage, with a strong and mighty arm, mean nothing to us? Have we no sense of gratitude any more? How can any true Jew talk about a "Judaism" totally apart from the Word of God? Are we to be classed as that most contemptible of all creatures, the ingrate? How long will we go on forsaking the God who delivered us and the God who has protected us all these 4000 years?

Proselyte? This is the very essence of our existence. This is the reason God brought us into the world, the reason He has kept us through all these years. Listen to what God says:

> "Ye are my witnesses, saith the Lord, that I am God." Isa. 43:12
>
> "Thus saith the Lord of hosts; in those days it shall come to pass that ten men shall take hold out of all languages of the nations, even shall take hold of the skirt of him that is a Jèw, saying, We will go with you: for we have heard that God is with you." Zech. 8:23.

Did not God give to our forefathers instructions in the minutest detail how to make a proselyte? Did not God provide in the temple a Court of the Gentiles?

Come, Mr. Rabbi, how much witnessing have **you** done for God? Have you told one Gentile a word about God? Have you brought **one** Gentile to the knowledge of God? How many converts to Judaism did you get last year into your Synagogue? What kind of a witness are you? We Jewish Christians who believe in the Lord Jesus Christ, are busy day and night witnessing, and doing what you call proselyting. We can do nothing else, this is our sworn duty as a follower of the Lord Jesus Christ. What have **you** done, Mr. Rabbi? The question asked of Dr. Bloch is indeed a challenge to every Jew in the world, "If we are the chosen people and have a mission to fulfill, why not act as missionaries?"

Of course, Dr. Bloch, the real truth is that our Rabbis have no message, and they have nothing to which to invite proselytes. They never did have a message, and never will have one, untill they bow their pride, their intellect, their all, before the feet of Him who alone can and will give them a message for the world, the Lord Jesus Christ. This is the One whom our forefathers rejected two thousand years ago, and since then we have had no message to the world. This is exactly what the Lord Jesus Christ himself foretold us in Math. 23:39. "Behold your house is left unto you desolate!" And a desolate house means no comfort, no joy, no message!

Pick up a newspaper announcing the subjects of the Rabbis in the different Temples of New York City and what do do you find? Do you find that they speak on the Word of God, and explain to the people what God has to say? No, but instead one is ashamed to read that they are going to speak on some popular Broadway drama, or on some recent moving picture performance. Is this Judaism? And do you wonder that the Temples are empty and that the great body of our Jewish people never see the inside of a synagogue? Is this the sad state to which we have fallen? Have we not learned the lessons of God's past punishments, and must we learn them all over again? Read once more the crushing indictment of the first chapter of Isaiah:

> "Hear, O heavens, and give ear, O earth: for the Lord hath spoken, I have nourished and brought up children, and they have rebelled against me. The ox knoweth his owner, and the ass his master's crib; but Israel doth not know, my people doth not consider. Ah sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evildoers, children that are corrupters: they have forsaken the Lord, they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they are gone away backward. Why should ye be stricken any more? Ye will revolt more and more: the whole head is sick, and the whole heart faint. From the sole of the foot even unto the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and putrifying sores: they have not been closed, neither bound up, neither mollified with ointment. Your country is desolate, your cities are burned with fire: your land, strangers devour it in your presence, and it is desolate, as overthrown by strangers. And the daughter of Zion is left as a cottage in a vineyard, as a lodge in a garden of cucumbers, as a besieged city." Isa. 1:2-8

We plead with you, O house of Israel, will you not turn to God before it is too late? There is only one way, and that is through the Lord Jesus Christ our Messiah and our Redeemer. When our Jewish people will turn to Him and bow the knee to Him, and receive through Him forgiveness of sin, redemption, the new birth, eternal life, then indeed will Israel be the head of the nations and not the tail, and your synagogues will be crowded and the Gentiles from all the world will come flocking to our doors to hear the Word of God from our lips.

How about it, my Jewish brother?

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street

REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street near 6th Street

MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue

REV. JOHN SOLOMON, Missionary

CHICAGO, ILLINOIS

Mr. LOUIS BERKS, Colporter

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

*דאָס פייגעלע

שיר ב

פון פ. ענגלענדער

הערט דאָרט דאָס פייגעלע
אין שעהנעם נעסטעלע
זינגען לידער שעהנע צערטליך און זיס
פליהט הויך מיט די פליגעלעך
באצירט מיט שעהנע פעדערלעך
ווייסטו ווער דאָס שעהנע פייגעלע איז
דאָס איז דאָס פאָלק ישראל
וואָס האָט זיך געלאָזט אמאָל
פיהרען פון גאָטעס רעכטע האַנד
אונטער גאָטעס זעגען
געפיהרט א גליקליך לעבען
דאָרט אין זיין אייגענעם לאַנד.

* * * *

דער אָדלער שווארץ ווי די נאַכט
איז געקומען מיט זיין מאַכט
דאָס שעהנע פייגעלע צוטרעטען אונטער די פיס
די אויגעלעך אויסגעפיקט
די פעדערלעך אויסגעפליקט
ווייסטו ווער דער שווארצער אָדלער איז
טיטוס הרשע מיט זיינע הענד
האָט אונזער נעסט צובראָכען פארברענט
דאָס פייגעלע פארטריבען אויפ'ן פעלד
וואו עס איז נעביך געלאָפען
האָט עס שווארצע אָדלערס געטראָפען
איבעראַל אין דער גרויסער וועלט.

* * * *

שוין ניינצען הונדערט יאָהר פארביי
פארזוכט נעסטען אַלערליי
דאָך אין קיין איינער זיכער צו לעבען
קיינע פעדערלעך וואָס מיר נויטיגען
קיין זאַמען אונז צו זעטיגען
ווייסטו ווער עס וויל און קאָן עס אונז געבען
ישוע המשיח האָט מיט גרויסע פרייהט
פאַר אונז א נייע נעסט בערייט
פליה פליה פייגעלע אריין
מיט זאַמען וועט ער דיך ערקוויקען
מיט נייע פעדערלעך באגליקען
פליה פליה אָרעם פייגעלע אריין.

פליה פליה פייגעלע אריין!

גרויסע אידען

מיר שטעלען דאָ דאָס בילד און די ביאָגראַפיע פון גרויסען איד רעוו. יוחנן לאזניק פון קאָונע. ער שרייבט:

מיט גרוים יראת הכבוד דענקט און רעדט יעדער איד וועגען זיינע גרויסע פיהרער וועלכע האָבען איהם אין דער פערגאַנגענהייט איבערגעלאָזט אוצרות פון רעליגיעזע און מאָדערנע ליטעראַטור.

פון מיין פריהעסטער יוגענד אָן בין איך געפיהרט געוואָרען פון מיינע ערציהער און לעהרער אויפ'ן געביעט פון "גמרא, מפרשים און שאלות ותשובות". וואָס ווייטער איך האָב פראָגרעסירט מעהר האָב איך געדענקט ארויפצושטייגען צו דער ענדגילטיגער פאָלקאָמענהייט, און איך האָב מיך אזוי געלאָזט פיהרען ווייטער און ווייטער ביז . . . איך בין אויף דעם שיידעוועג געקומען . . .

צווישען די אַלטע גרויע בית המדרש־ווענט וואו עס זענען געלעגען א רייכע זאַמלונג פון ספרים פון אידישע גייסטיגע ריעזען, האָב איך געפינען א קליין ספר'ל ליגען אין א ווינקעלע עפּעס ווי ס'וואָלט גע'ווען א יתומ'ל, פארלאָזען און פארשעהמט פון מיר און פון מיינע מיט־חברים וועלכע האָבען זיך מיט בלינדער התמדה געשאָקעלט איבער די טרוקענע סוגיות פון רב ושמואל און פון אביי ורבא.

מיט ציטערנדיגע הענד האָב איך דאָס קליינע ספר'ל אויפגעהויבען . . . אָן אונגעהייערער כח האָט מיך געצויגען עס צו לייענען... אזוי לייענענדיג האָט אין מיין דענקען א העלער מאָרגענשטערען אויפ־געשיינט און פאַר מיינע אויגען זענען געשטאַנען ווערטער פון גרויסער בעדייטונג וועלכע האָבען א טיעפען אָפּקלאַנג געהאַט אין מיין האַרץ. איך האָב דאָרט געלעזען:

"איהר זייט דאָס זאַלץ פון דער ערד און ווען דאָס זאַלץ זאָל פארלירען איהר קראַפט מיט וואָס קאָן עס בעזאַלצען ווערען, מען קאָן עס צו קיין זאַך מעהר נישט באַניצען נור ארויסצואוואַרפען אַז מענשען זאָלען דרויף טרעטען". (מתתיהו ה, 13).

איך האָב מיך באַלד געפרעגט: ליגט דען נישט אין די ווערטער טיעף בעהאַלטען אַן ענטפער אויף דעם יסורים־וועג פון מיין פאָלק? מיר אַלס א פאָלק ווערען דאָך אומענדליך און אומ'רחמנות'דיג געטרעטען פון מענשען־פיס, גלייך מיר וואָלטען זיין נוצלויז פאַר די פעלקער־וועלט. זענען מיר אידען דען נישט דאָס זאַלץ פון דער ערד? האָט דען אונזער פאָלק נישט געגעבען דער וועלט גרויסע פאָליטיקער, דיכטער, היסטאָריקער, דיפּלאָמאַטען, קאָמפּאָזיטערס, שטאַאַטסמענער, ארכעאָלאָגען, זשורנאַליסטען, מאַטעמאַטיקער, עקאָנאָמיסטען און פינאַנצירען וועלכע האָבען געווירקט פאַר דער וועלט און בערייכערט זייער פאַטערלאַנד? טאָ וואָרום זענען מיר אזוי מיזעראַבל צוטרעטען געוואָרען פון יעדען וואָס האָט נור געהאַט א חשק דערצו?

מיט א פערכאַפּטען אָטהעם האָב איך ווייטער געלייענט אין דעם קאָסטבאַרען ספר'ל ביז איך האָב אַן ענטפער געפונען אויף מיינע פראַגען וואָס האָבען מיין מח אזוי שטאַרק געדריקט, איך לעז דאָרט: "יעדע פלאַנצונג וואָס מיין הימלישער פאָטער האָט ניט איינגעפלאַנצט וועט אוועק געריסען ווערען".

איך האָב ווידער ארויפגעבליקט אויף דעם גרויסען אַלמער ספרים איבער וועלכער עס איז געווען אויפ־געשריבען "קודש לד'" און האָב מיך געפרעגט: איז דען דער גרויסער ים התלמוד וואָס מיר אידען לערנען טאָג און נאַכט, קיין געטליכע פלאַנצונג טאָ פארוואָס ווערען מיר אזוי פארפאָלגט, פארשפּאָטעט און פארהאַסט? אַלאַ זענען מיר יאָ אזוי אַנידער געטרעטען ביי אַלע פעלקער טראָצ־דעם וואָס מיר גרובלען זיך אין דעם ים התלמוד, מוז דאָך אודאי דאָס זיין א פלאַנצונג וואָס דער הימלישער פאָטער האָט נישט איינגעפלאַנצט, נייערט עס איז א "מצוות אנשים מלמדה" וואָס מענשען האָבען געפלאַנצט און מיר אידען לערנען אָט דיעזע מענשליכע לעהרע און פער־נאַכלעסיגען גאָטס פלאַנצונג, די דברי אלהים חיים, טאָ איז דאָך שוין מעהר קיין וואונדער וואָס מיר זענען געוואָרען "ללעג ולקלס בגוים" ווייל "די פלאַנצונג וואָס דער הימלישער פאָטער האָט נישט געפלאַנצט מוז דאָך אוועקגעריסען ווערען".

דערפאַר איז עס אויך מעהר קיין וואונדער וואָס אידען ווייסען נישט פון אמת אין ישוע המשיח ווייל ער איז גאָטס פלאַנצונג, איינגעפלאַנצט אין הייליגען תנ"ך וועלכעס אידען לערנען נישט, טאָ ווי אזוי זאָלען זיי וויסען און גלויבען אין ישוע המשיח?

ישוע המשיח האָט אונז געוואָרענט דרויף, זאָ־גענדיג: "דרשו בכתובים אשר אתם אמרים חיי עולם יש לכם והמה מעידים עלי". ד"ה, זוכט אין הייליגען תנ"ך אין וועלכען איהר זאָגט אַז איהר האָט דאָס אייביגע לעבען און דאָס זאָגט עדות אויף מיר.

דער ברית חדשה איז דאַמאָלס געוואָרען מיין נשמה־אוצר, און ישוע המשיח מיין גרעסטער רבי, מיין גואל און מיין פודה ומציל, וועלכער האָט זיך מקריב געווען פאַר מיינע זינד דאָרט אויפ'ן מזבח על הר הגלגולת און זייט דאַמאָלס האָב איך שלום מיט גאָט, איך האָב שמחה וששון אין האַרץ אויף דיעזער וועלט און א פארזיכערונג דאָרט אויבען אויף עולם הבא.

אָט דיעזער גרויסער איד אונזערער, איז איצטער אַן עבד נאמן פאַר דעם אמת אין ישוע המשיח, ער דרש'ענט דאָס צו אידען. אידען דאַרפען דאָס וויסען כדי זיי זאָלען אויך ווערען די גאולי יה (די ראשי תיבות פון "יה" איז "ישוע המשיח") דאַן וועט זיין שלום על ישראל.

אונזערע מיסיאָנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן.
27 טרופּ עוועניו

פילאַדעלפיא, פּא.

מר' האררי בוירגען
535 ספּרוס סטריט

פיטסבורג, פּא.

רעוו. דזשאָן סאָלאָמאָן
1603 סענטראַל עוועניו

שיקאַגאָ, אילינאָיז

מר' לואיס בוירקס קאָלפּאָרטער

---

* מוזיק: אויפגעפאסט אין דער ישיבה.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

JUNE, 1934 — רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר — VOL. XVI. No.10

אומגלויבען ברייגנט אומגליק

אידען זענען געגליכען צו א סטאדע שאף. עס זענען פאראנען פארשידענע אופנים וואס האלטען די אידישע סטאדע צוזאמען. דער ערשטער צימענט וואס האלט זיי צוזאם איז די שוהל וואו זיי געהען טעגליך אדער נאר אפאר מאל אין יאר, דער צווייטער צימענט—איז דער שאף וואו זיי ארבייטען צוזאם, און דער דריטער צימענט איז די יוניאן אדער די פעראיין וואו זיי בעלאנגען. אזוי ווי א שעפעלע וואס האט מורא ארויס צו געהן פון דער סטאדע און איבערלאזען די אנדערע שעפעלעך אזוי האט אויך דער איד מורא ארויסצוטרעטען פון זיין אידישער סטאדע. אזוי זענען זיי שוין צוגעוואוינט און אזוי ווילען זיי בלייבען זייער גאנציען לעבען לאנג. זיי טרויען זיך נישט ארויסצוקריכען פון זייער ענגען קרייז צו ווערען זעלבסט שטענדיג, אונאבהענגיג פון דער סטאדע, צו ווערען א גאטס מענש אידער צו בלייבען א סטאדע מענש.

דאגעגען אבער יענע אידען וואס גלויבען אין ישוע המשיח האבען יא געהאט דעם מוטה און דעם ריזענהאפטען קוראזש זיך ארויסצוכאפען פון דער סטאדע. דער שטארקסטער פונדאמענט וואס זיי האבען דערצו איז דער "דבר ד'", ווען דער מענש שטייט פעסט אויף גאטעסווארט מיט א שטארקען גלויבען, איז ער זיכער צו זיין אויפ'ן ריכטיגען וועג, ווייל "ד' לי לא אירא מה יעשה לי אדם".

שטעלט אייך אקארשט אנידער אויף דער גאס אין דער פריה אדער אין אבענד און בעטראכט די מאסע מענשען וואס געהען צו דער ארבייט און פון דער ארבייט, ווערט איהר באלד איינזעהן אז איהר האט פאר אייך א "סטאדע" מיט אלע פיטשעוועקעס. פרובירט אמאל צוצוגעהן צו איינעם פון אזא סטאדע און ערצעהלט איהם וועגען ישוע המשיח, וועלכער איז געבוירען געווארען אהן אן ערדישען פאטער, אליין ווייל גאט האט אזוי געהייסען און זאגט איהם אז דער וואס גלויבט אין ישוע המשיח האט דאס אייביגע לעבען און דער וואס גלויבט נישט וועט פארלוירען געהן אין זיין אייגענע זינד ווייל אזוי שטייט געשריבען אין דעם דבר ד', וועט איהר באלד באמערקען אי א גרימצארן און אי א "לצנות"-געלעכטער, און באלד וועט דאס געהן פון איינעם צום אנדערן ביז די גאנצע סטאדע איז גרייט אייך צו בעפאלען אז איהר מוזט פליטה לויפען כהרף עין. אייניגע כלומרשט "אנשטענדיגע" מענשען צווישען זיי וועלען אייך בעפאלען מיט פוסטע אונזיניגע פראגען, בכן, ווי קאן גאט האבען א זוהן, האט ער דען א ווייב? אזא מאדנע לצנות געהט האנד אין האנד מיט אונגלויבען אין גאטס ווארט, וואס מיינט פשוט, זיך צו שפיעלען מיט פייער.

מיר לעזען, ווען ישוע המשיח איז דורך ר' יוחנן הצדיק גע'טובל'ט געווארען אין ירדן האט גאט אין געגענווארט פון אסאך אידען מכריז המודיע געווען זאגענדיג: "זה בני ידידי", דאס איז מיין געליעבטער זאהן. (מתתיהו 3, 17) און ווען ישוע המשיח איז געוועזן מיט זיינע תלמידים אויפ'ן בארג האט גאט ווידער אמאל אויסגערופען "זה בני ידידי אליו תשמעון". (מתתיהו 17, 5). דאסזעלבע האבען אונזערע אידישע נביאים פאר הונדערטע יאהרען פריהער נביאות געזאגט אז דער הייליגער משיח וועט זיין דער זוהן פון גאט ב"ה. (ישעיה 9, 5, 6: תהלים ב, 7:) קומט אבער צו גיין א סטאדע-מענש מיט זיינע אומבאלומפערטע באמערקונגען און נארישע פראגען און וויל דאס דוקא נישט גלויבען.

דיעזער אונגלויבען ברענגט אבער זעהר פיעל צרות אויף דעם סטאדע-מענש. דאס הייליגע תנ"ך זאגט אונז וועגען מעהרערע אזאלכע ביישפיעלען ווען גאטס שטראף איז דערפאר געקומען אויף אידען' קאלעקטיוו ווי אויך אויף איינצעלנע מענשען. אין תהלים ע"ח לייענען מיר: "וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר" ד"ה, די דאמאלס-דיגע סטאדע-אידען האבען געזאגט, קאן דען גאט אנברייטען א טיש מיט עסען אין דער מדבר? זיי האבען נישט געוואלט גלויבען אז גאט קאן אלעס טהון. האט טאקע גאט אויסגעגאסען זיין צארן אויף אידען אין דער מדבר פאר זייער אונגלויבען, און זיי האבען דערפאר שטארק געליטען.

ווייטער אין זעלבען קאפיטעל, פסוק 31 לעזען מיר אז כאטש אסאך אידען זענען דורך גאטס צארן אויסגע'הרג'עט געווארען האבען זיי נאך מעהר געזינדיגט מיט זייער אונגלויבען און נאך מעהר געליטען. און אין פסוק 41 הייסט עס: "קדוש ישראל התוו", ד"ה, זיי האבען גאט ב"ה, דיעם קדוש ישראל, באגרענעצט אין זייער הארץ, זאגענדיג, דאס קאן ער יא טהון און "דאס קאן ער נישט טהון".

עס איז אבער א פאקט אז גאט איז א "כל יכול", און ווען ער האט גערופען ישוע המשיח "בני ידידי" איז עס אודאי אמת וצדק.

איהר וועט אפשר זאגען בכן, איהר האט נישט געהערט גאט האט געזאלט זאגען אויף ישוע המשיח "זה בני ידידי" דאס איז מיין זוהן, דערפאר קאן אזא אומגלויבען קיין אומגליק ברינגען, געפינען מיר אבער אנדערע ביישפיעלען ווען אידען האבען נישט געוואלט צוהערען און גלויבען די הייליגע נביאים וואס גאט האט געשיקט צו אידען און עס איז די-זעלבע פאלגע געוועזן—צרות און אומגליק.

אין מלכים ב, קאפיטלעך ו' און ז' לעזען מיר, אז שומרון די הויפט-שטאדט פון די צעהן שבטים איז בעלאגערט געווארען פון מלך ארם און ס'איז דארט געוועזן אזא גרויסער הונגער אז איינמאל איז א פרוי צוגעקומען צום אידישען מלך וועלכער איז געשטאנען אויף דער פעסטונג, און זי האט צו איהם געשריגען "העלף א מלך, איך און מיין שכנה האבען באשלאסען אבצוקאכען און אויפעסען אונזערע קינדער צוליעב דעם גרויסען הונגער, האב איך מיין קינד שוין אהין געגעבען און אויפגעגעסען און איצט האט מיין שכנה בעהאלטען איהר קינד און מיר האבען נישט וואס צו עסען. דאס הערענדיג האט זיך דער מלך קריעה געריסען און ער האט זיין כעס אויסגעלאזט צו דעם נביא אלישע בכן, ער איז דער שולד פון אלע אומגליקען. דרויף האט דער נביא געזאגט: גאט האט געזאגט אז מארגען וועט שוין זיין גענוג ברויט און קיין הונגער מעהר. פלוצים האט זיך א סטאדע-מענש אנגערופען צו אלישע: עס איז אונמעגליך! אפילו גאט זאל עפענען די הימלען קאן דאס אויך נישט מעגליך זיין. האט דער נביא צו איהם געזאגט ווייל דו גלויבסט נישט אין גאטס ווארט וועט גאט אויף דיר ארונטער שיקען א גרויסע שטראף, נעמליך, דו וועסט עס צו-זעהן מיט דיינע אייגענע אויגען אבער נישט עסען דערפון.

וכן הוה, א גאנצע מחנה סירישע סאלדאטען האבען זיך דערשראקען און אוועקגעלאפען, איבערלאזענדיג ביידלעך מיט פארשידענע עסענס וואס זיי האבען געהאט. דער באריכט איז באלד אנגעקומען צו די אידישע אפיצירען און דאן אויך צום אידישען מלך און אויף זיין באפעהל זענען א גאנצע מחנה אידען פון שטאדט ארויס געקומען און צוגענומען דאס גאנצע עסענווארג פון די סירישע ביידלעך. אין יענעם געדרענג איז יענער סטאדע-מענש וואס האט נישט געקאנט גלויבען אין גאטס ווארט דורך דעם נביא אלישע, צוטרעטען געווארען פון גרויסען המון און איז געשטארבען.

אזוי זענען נעבעך אסאך אומגליקען געקומען צוליעב דעם אונגלויבען אין הייליגען משיח ישוע פון וועמען די הייליגע נביאים האבען נביאות געזאגט וועלכעס איז רעקארדעט אין הייליגען תנ"ך עד היום.

אידען, אידען! "האמינו בד' אלהיכם ותאמינו האמינו בנביאיו והצליחו". גלויבט אין דעם דבר ד' און גלויבט דערפאר אויך אין ישוע המשיח אין וועם גאטס ווארט איז ערפילט געווארען. איהר וועט דורך ישוע המשיח מצליח זיין.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1,